

SAVA

Izhaja vsako soboto ob 5 uri zvečer. Uredništvo in upravnništvo: Kranj št. 170 (Prevčeva hiša). — Naročnina za celo leto K 4.—, za pol leta K 2.—, za četrt leta K 1.—. Za vse druge države in Ameriko K 5.60.— Posamezne številke po 10 vinarjev. — Vse dopise je naslavljati na uredništvo lista „Sava“ v Kranju. Inserate, naročnino, reklamacije pa na upravnništvo „Sava“ v Kranju. — Dopisi naj se blagovolijo frankirati. Brezimni dopisi se ne priobčujejo. Reklamacije so poštnine proste. — **Inserati:** štiristopna petit-vrsta za enkrat 12 vin. za dvakrat 9 vin., za trikrat 6 vin., večji inserati po dogovoru. Inserati v tekstu, poslani in posmrtnice dvojno. Plačujejo se naprej. — Rokopisi se ne vračajo. — Brzjavi: „Sava“, Kranj. **Cekovni račun pri c. kr. pošto-hranilničnem uradu št.: 41.775.**

Nemška ofenziva na Francoskem.

Nemci napredujejo pri Verdunu.

Berolin, 18. marca.

Pri menjajočem se razglednem vremenu je bilo obojestransko bojno delovanje manj živahno.

Berolin, 19. marca.

Severo-zapadno od Vermelesa, južno od kanala La Bassée, smo vzeli Angležem po učinkoviti pripravi z artiljerijskim ognjem in po 5 uspešnih razstrelitvah manjše, od njih dne 2. marca v minskem boju dosežene prednosti. Od večinoma zasute sovražne posadke smo vjeli 30 preostalih. Protinapadi so se ponesrečili.

Mesto Lens je dobilo zopet težek angleški ogenj.

Dočim je potekel tudi včerajšnji dan na levem bregu Mase brez posebnih dogodkov, smo danes zjutraj v kali zadušili poskušene francoske napade na Mort Homme in vzhodno od tam. Na desnem bregu se je stopnjevalo delovanje artiljerije časih do zelo velike sile. Istočasno so se razvili na več točkah južne od utrdbe Douaumont in zapadno od vasi Vaux bližinski boji za posamezne obrambne naprave; ti boji pa še niso končani. Neki nemški oddelek je zopet pregnal Francoze iz pozicije pri logarstvu Thianville, severovzhodno od Bathonyllerja, ki smo jo bili dne 4. marca prepustili. Ko so razdejali sovražne zakope in vzeli 41 vjetnikov s seboj, so se naši ljudje zopet vrnili v svoje jarke.

Izvidno in napadalno delovanje letalcev je bilo na obeh straneh zelo živahno. Naša letala so napadla železniške naprave na progah Clermont—Verdun in Epinal—Lure—Vesoul, ter južno od Dijona. Od sovražnih bomb, ki so jih metali na Metz, so bile 3 civilne osebe ranjene. V zračnem boju smo zbili iz neke francoske zračne flotilje, ki je napadla Mühlhausen in Haptheim, 4 letala v neposredni okolici Mühlhausna. Letalci so mrtvi. V Mühlhausnu je bilo pri tem napadu 7 oseb ubitih in 13 ranjenih. V Haptheimu je bil en vojak ubit.

Usodna ura za Verdun.

„Temps“ piše: Grozni boji so se vršili pozimi in poleti 1915 in velikanske vojske so dosepele iz ravnin Poljske do pobočij Karpatov. Konec je bil, da so bili naši hrabri zavezniki izdelani in so se le pod zaščito svojih bajonetov umaknili v notranjost Rusije. Potem je prišla počasna a sigurna eksekucija Srbije. Če bi bilo nemško orožje sedaj tudi še na Francoskem uspešno, katera moč bi mogla potem preprečiti, da izrabi Nemčija nepričakovani uspeh? Bitka pri Verdunu pomeni važno usodno uro. Vprašujemo se, kako pač morejo Nemci, ki so vendar baje izmučeni skoro do skrajnosti, na Francoskem izvršiti tak napor, da napadajo po udarih na Rusijo in Srbijo, sedaj našo fronto; kako to, da se moramo vedno vклонiti njihovi inicijativi, kako to, da se na celi zapadni fronti ni zgodilo nič za razbremenitev niti s strani Angležev proti Ypresu, niti proti Arrasu? Tako se ustvarja tudi pri nas razpoloženje, ki dobiva kljub cenzuri tudi v časopisju izraza in ki je lahko nevarno, če se prenese na zunaj.

Francoske izgube pri Verdunu.

Neki meščan iz Genta, ki je došel iz Francoske, poroča, da imenujejo Francozi Verdun „veliki grob“. Dasiravno cenzura ne dopušča nobenih poročil o francoskih izgubah, se vendar trdovratno vzdržujejo vesti, da je padlo pri Verdunu 250.000 do 300.000 mož.

Glasom poročila „Tempsa“, so poslali Angleži dva armadna zbora, skupaj nekako en milijon mož v obrambne pozicije pri Verdunu.

Novi poveljnik za Verdun.

Bukareški list „Treptatea“ poroča iz Aten, da je general Sarraill že zapustil Solun ter se odpeljal preko Brindisija na Francosko, kjer bo baje prevzel poveljništvo pri Verdunu.

Nemčija bo svoje vojskovanje poostrila.

Berolinski „Lokalanzeiger“ piše oficijozno: Naši državniki presojujejo v popolnem sporazumu z vodilnimi vojaškimi krogi položaj sedaj drugače, kakor pa takrat, ko je nemški državni kancelar

izjavil, da je Nemčija pod gotovimi pogoji pripravljena skleniti mir. Fanatičen odmev na te besede v sovražnih deželah je pokazal, da naši neprijatelji nimajo nikakega zmisla zato, kar je dosegljivo, da ne vedo pravilno oceniti dejanskega položaja. Vsled tega se bomo sedaj brez dvoma in brez-pogojno poslužili vsakega nasilnega sredstva, ki nam je na razpolago. Podrobnosti in organizacija teh naših bojnih sredstev morajo ostati z ozirom na sovražnika tajne. Le toliko smemo javno izreči, da so naši odgovorni možje spoznali vso ostrost uničevalnega boja in da so trdno odločeni ta boj z vsem orožjem, ki je na razpolago, zmagovito končati.

Bombe na Dover.

Berolin, 20. marca.

Flotilja naših mornariških letal je izdatno metala včeraj popoldne kljub silnemu obstreljevanju s strani baterij na kopnem in s sovražnih letal bombe na vojaške naprave v Dovru, Dealu in Ramsgatu. Opazovati je bilo, da so bombe na mnogih krajih dobro zadele. Vsa letala so se v dobrem stanju vrnila.

Brezuspešen francoski napad pri Douaumontu in na vas Vaux. — Nemški uspehi v zračnih bojih.

Berolin, 20. marca.

Vsled dobrih opazovalnih razmer olajšano je bilo delovanje artiljerije in letalcev na obeh straneh zelo živahno.

V pokrajini ob Masi in v ravnini Woevre so bili artiljerijski boji tudi včeraj posebno ljuti. Da preprečijo naše nadaljne predpriprave proti sovražnim obrambnim napravam v okolici utrdbe Douaumont in vasi Vaux so Francozi z oddelki neke na novo pripeljane divizije brezuspešno napadli vas Vaux. Bili so s težkimi izgubami odbiti.

V zračnem boju je sestrelil poročnik baron Althaus nad sovražno črto zapadno Liholsa svoje četrto, poročnik Bölke nad gozdom na levem bregu Mase pa svoje dvanajsto sovražno letalo. Razentega je izgubil sovražnik še tri letala, eno v zračnem boju pri Cuisy (zapadno gozda), ostali dve pa vsled ognja naših obrambnih topov; eno izmed teh

PODLISTEK.

Vladimir Korolenko.

Brez besede.

Dalje.

Postavila sta ženo z voznim listkom predse, ter jo potiskala naprej. Tako so prišli tik pred vkrčevališče. Tam doli pa se je že vkrčala zadnja partija. Ljubi Bog, kaj vse se je godilo tukaj. Jokali so in vpili, smejali se in objemali in mahali z robc. Ni bilo videti obraza, ki bi ne bil ginjen in ne očesa, v katerem bi se ne lesketala solza v slovo. Tuje besede done naokoli in neznano govorico čuje uho, nerazumljivo in čudno, kakor so čudni visoko se peneči valovi. Našim Loziščanom se je medlo pred očmi, srca so jim trepetala in z vso silo so se drenjali naprej, da ne zaostanejo za drugimi, da ne ostanejo v stari Evropi, kjer so bili rojeni in kjer so preživeli polovico svojega življenja.

Matveju Loziškemu ni bilo težko napraviti prostora in tekom dveh minut je že stala Loziškaja s svojim kovčekom tik ob mostičku ter držala svoj vozni listek v roki. Parnik je bil že dvakrat prav tenko ter tožeče zapiskal in iz dimnika je puhtel v mokri zrak črn oblak dima. Videlo se je, da hoče takoj odpluti in dočim so naši Loziščani še gledali in strmeli, se je začul tudi tretji pisk. Doli v vodi je hipno zašumelo in valovi so se vzpenjali tako visoko, da so naši domačini preplašeni odskočili. V tem trenutku zapazi neki visokorasel Nemec, širokoodprtih oči in pótnege obraza Loziškajo. Potegne ji vozni listek iz rok,

pogleda nanj, vrne ga ji — in predno sta še Loziščana vedela, pri čem da sta, je bila žena s svojo culico že na parniku. Obenem sta dva mornarja hitro dvignila mostiček, prevrgla Dymo, porinila Matveja v stran ter vlekla mostiček na suho. Loziščana hitita razburjena nad dolgega Nemca.

„Ali nimaš nič strahu božjega v telesu, ti človeški otrok!“ zavpije Dyma nad njim. „To je vendar najina prava sestra, saj se hočemo vendar skupaj voziti!“

Dyma se je seveda lagal, ko se je izdal za brata Loziškaje. A kaj vruga je tu pomagala vsa prekanjenost, če Nemec o vsem tem ni razumel niti besedice. Parnik pa odpluje in na njem je Katarina, ki kriči, da se izmed vse nemške govorice čuje prav dobro njen glas. Loziščana privzdigneta dolge, opletajoče se konce svojih halj, poiščeta vso svojo gotovino in Matvej z denarjem v roki iznova uporablja svoje komolce. Prideta zopet v ospredje, tja, odkoder še lahko skočijo v parnik in pokažeta Nemcu denar, da ne bi morda mislil, da se hočejo vsi trije voziti na ženski vozni listek. Dyma pa vzame še celo drobiž ter ga skrivoma stisne Nemcu v roko. In še sam mu zatisne pest, da bi denarja ne izgubil. Kaže na parnik in na ženo, ki je medtem od silnega joka in bojazni skoro izgubila svoj glas...

A nič ni pomagalo! Nemec res ni vrgel denarja proč, nasprotno, prav prijazno je izpregovoril nekaj besedi. Ko pa sta naša prijatelja stopila nekoliko nazaj, da bi se bolje zaletela in poskočila v parnik, je Nemec namignil dvema mornarjema. Le-ta sta menda to že poznala. Zagrabila sta naša Loziščana in sedaj na kak skok ni bilo več misliti.

„Matvej, Matvej!“ kliče Dyma, „pokaži jim, kaj da znaš. Ravno sedaj bi bilo potrebno!“ A v tem trenutku so ju porinili v stran in Dyma se je prevrnil in pomolil vse štiri od sebe.

Ko se je pobral, je parnik že vozil ob pristanišču. Videlo se je, kako se je jelo premikati koljesje, medli valovi so se visoko vzpenjali, oblak dima jima je puhtel v obraz, še enkrat se je prikazal prestrašeni in objokani obraz Loziškaje in trenutek kasneje — je bila med pristanom in parnikom široka razdalja. Vedno hitreje in hitreje se je sukalo kolesje, razdalja je postajala čim večja in parnik, ki je vozil skozi megleni zrak pod sivim nebom in rezal umazano reko, je postajal vedno manjši in manjši.

Z odprtimi ustmi sta gledala Loziščana, kako je pristal ob velikem parniku, odkoder so spustili nekaj nizdol, kar je bilo videti, kakor tanka palčica, in kako so ljudje plezali navzgor kakor mravljinici. Potem pa je izpuhnil tudi veliki parnik oblak debelega, črnega dima z zamolklim, gromkim glasom, ki se je čul kakor bikovo tulenje sredi kravje črede. Počasi se je parnik začel premikati med malimi barkami, ki so mu hitro napravile prostor.

Loziščana sta skoro jokala, ko sta gledala za to prikaznijo, ki jima je odpeljala ubogo žensko pred nosom, daleč tja v daljno Ameriko.

Množica se polagoma izgublja, dolgi Nemec pa sname okrogli klobuk, si obriše z robcem potni obraz, stopi k Loziščanom ter pomoli smeje se Matveju Dyšlu svojo šapo. Mož je bil očitno dobrega srca: komaj je v pristanu ponehalo drenjanje in suvanje, je tudi sam opustil odurno obnašanje in sedaj so je vsekako hotel pri Loziščanih zahvaliti za prejšnje darilo.

(Dalje.)

dveh je padlo goreče na tla pri Reimsu, drugo pa se večkrat prekucniš v okolici Ban de Sept tik za sovražno črto.

Pomorska bitka pred Flandrsko obalo.

Berolin, 20. marca.

Pred Flandrsko obalo se je vršil dne 20. marca zjutraj za nas uspešen boj med tremi nemškimi torpedovkami in divizijo petih angleških rušilcev. Sovražnik je prekinil boj in odplul s polno paro ter izginil. Na naši strani so popolnoma brezpomembne poškodbe.

Nizozemska nota glede „Tubantie“.

Amsterdam, 20. marca.

„Nieuwe van den Dag“ je danes zjutraj sporočil, da je nizozemska vlada poslala jako ostro noto v zadevi „Tubantie“ nemški vladi. Poluradno se razglša iz Haaga, da zunanjemu ministstvu ni o tem nič znano.

„Tubantia“.

Reuterjev urad poroča: Z ozirom na uradno nemško izjavo, da „Tubantia“ ni bila potopljena niti od kakega nemškega podmorskega čolna, niti od nemške mine, je konstatiral tajnik angleške admiralitete, da v onem času, ko se je „Tubantia“ potopila, ni bil v bližini noben angleški podmorski čoln.

Bavarske in württenberške čete so zajuršale francoske pozicije pri Avocourtu.

Berolin, 21. marca.

Zapadno Mase so zajuršali po skrbni pripravi bavarski polki in württenberški domobranski bataljoni celokupne močno zgrajene francoske pozicije v in ob gozdu, severovzhodno Avocourta. Poleg jako znatnih krvavih izgub, je prišel sovražnik ob 2 častnika, med njimi 2 polkovna poveljnika, in 2500 mož neranjenih vjetnikov ter mnogo še ne preštetega vojnega materiala. Protisunki, ki jih je poskusil, mu niso prinesli uspeha, pač pa še več težke škode.

Vzhodno Mase je ostalo bojišče neizpremenjeno.

Ljute kanonade na bregovih Mase. — Uspehi nemških letalcev.

Berolin, 22. marca.

Pri pospravljanju bojišča, ki je sledilo napadu dne 20. marca severovzhodno Avocourta in pri zavzetju nadaljnih sovražnih jarkov izven gozdne pokrajine, je število tam ugrabljenih neranjenih vjetnikov naraslo na 58 častnikov ter 2914 mož.

Artiljerijski boji na obeh straneh Mase so le prehodno ponehali ter se z ljutostjo nadaljevali.

Pri Ober Septu so Francozi znova poskušali popraviti neuspeh z dne 12. februarja. Napadalca smo z znatnimi krvavimi izgubami zavrnili.

Severno Verduna smo v zračnem boju napravili nesposobne za boj tri sovražne aeroplane; njih dva sta padla na zemljo severovzhodno Samognieux za našo fronto, tretji pa v plamenu onkraj sovražne črte. Poročnik Bölke je sestrelil svoje 13., poročnik Parschau pa svoje 4. sovražno letalo.

Vojna s Portugalsko.

Avstrija in Portugalska.

Avstro-ogrski poslanik v Lizboni, baron Kuhn pl. Kuhnfeld je s poslaniškim osebjem že dospel v Madrid. Avstrijskim in ogrskim državljanom na Portugalskem je dovoljen svobodni odhod.

Španska in Portugalska.

Z Dunaja poročajo: Varstvo portugalskih interesov v Avstriji je prevzelo špansko veleposlanstvo. To je dokaz, da vesti o diferencah med Portugalsko in Španjo niso točne. — Kakor poročajo preko Švice, je španska vlada že izjavila, da ostane v boju Portugalske s centralnimi državami nevtralna.

Na Balkanu.

Zrakoplovski napad na ententno brodovje pri Solunu.

Berolin, 18. marca.

Jugozapadno od Dojranskega jezera je prišlo do malo pomembnih prask patrolj.

Berolin, 19. marca.

Položaj je v splošnem neizpremenjen. En naš zrakoplov je napadel v noči na 18. marec ententno brodovje pri Kara Burnuju, južno od Soluna.

Nemški konzulati v okupirani Srbiji.

Sofija, 18. marca.

Agence Bulgare javlja: Listi poročajo, da je imenovala nemška vlada konzule za Niš, Bitolj in Prizren.

Srbski prestolonaslednik v italijanskem glavnem stanu.

Rim, 10. marca.

Srbski prestolonaslednik je odpotoval v italijanski glavni stan potem, ko je imel z ministrskim

predsednikom Salandro in zunanjim ministrom Sonninom daljše pogovore. Odpotovanje prestolonaslednika se je izvršilo z enakim ceremonijelom, kakor prihod. V spremstvu se nahajata ministrski predsednik Pašić in poslanik Ristić. Na potovanju v Parizu ga bo spremljal tudi prejšnji ruski poslanik v Belgradu knez Trubeckoj.

Praske med patroljami ob grški meji.

Berolin, 21. marca.

Izvemši neznatne praske med patroljami ob grški meji, je položaj neizpremenjen.

Bombe na Valono.

Dunaj, 21. marca.

Naši letalci so pripluli nad Valono ter metali z uspehom bombe na pristanišče in taborišča čet. Kljub silnemu obstreljevanju so se vrnili nepoškodovani.

Položaj v Črni gori in Albaniji je neizpremenjeno miren.

Boji ob grško-srbski meji.

Blizu Dojranskega jezera je prišlo, kakor navedeno tudi nemško uradno poročilo, do manjših bojov. Iz francoskih in italijanskih listov izhaja, da so francoske čete zasedle dve grški vasi neposredno ob meji, iz katerih se je grška posadka umaknila. Pri tem so jih motile in ovirale nemške čete in avstrijska artiljerija. Pariška poročila pravijo, da se pomika Sarraillova armada proti severu in si stojita neprijatelja za boj pripravljena nasproti. Morda je pričakovati na tem bojišču kmalu večjih dogodkov. Grška poročila pravijo, da so zasedle ententne čete zopet nekaj krajev v zapadni grški Makedoniji, vsled česar so izbruhnile med generalom Sarraillom in grškim generalnim štabom nove difference.

Položaj na Grškem.

„Corriere della Sera“ poroča iz Aten: V grškem parlamentu se pojavljajo velike težkoče. Vladi se namreč ni posrečilo najeti na Francoskem potrebno 150 milijonsko posojilo, ker ni mogla akceptirati francoskega pogoja, da se izroči „reorganizacija grške armade“ francoskim oficirjem. Zato bo primorana predložiti zbornici nove davke. Venizelsova stranka je pričela energično opozicijo proti finančnim načrtom sedanje vlade. Ako bo zbornica nove davke odklonila, potem pride najbrž zopet Zaimis na krmilo, ki bo vsekakor dobil na Francoskem posojilo.

Nova nasilstva entente na Grškem.

„Frankfurter Zeitung“ poroča: Angleži in Francozi so zasedli železnico Florina-Solun ter so pretrgali brzozavno zvezo preko Florine, tako, da iz Grške sploh ni mogoče več brzozaviti po kopnem v ostalo Evropo.

Grška je anektirala severni Epir.

„Secolo“ poroča: Dne 18. t. m. je bil razglašen na Grškem kraljevski dekret, ki proklamira aneksijo Severnega (dosedaj albanskega) Epira.

Bolgarsko svarilo romunskim hujskačem.

Iz Sofije poročajo: Oficijozni „Echo de Bulgarie“ ostro zavrača obrekovanja, ki se širijo v romunskih listih proti bolgarskemu poslaniku v Bukarešti in Bolgariji sploh. „Razumeli bi morebitne sovražnosti bolgarskih publicistov proti Romuniji, ki je porabila kritičen trenutek, da je kršila integriteto Bolgarije, romunski časnikar, ki zastruplja odnose med obema državama, pa se ne more sklicevati na taka čustva. Postopanje gotovih romunskih listov je tem bolj grajati, ker si v Bolgariji nikdo ne želi spora z Romunijo ali kakim drugim sosedom. Vsi Bolgari odobravajo zmerno politiko bolgarske vlade, katere nameni niso nikaka tajnost, toda Bolgarom sovražna propaganda lahko ustvari v Bolgariji opasno razpoloženje“. List se nato podrobno peča s posameznimi trditvami romunskega časopisa o notranjih bolgarskih razmerah in o pripravi četverozveze za ofenzivo proti Bolgariji ter zaključuje: Nadejamo se, da vodilnih romunskih krogov ne bo zapustila hladnokrvnost. Želeti bi bilo, da bi romunski patrijoti hujskarije agentov-provokaterjev učinkovitejši pobijali in da bi se ne otežkočalo naloge našega bucareškega poslaništva, ki hoče gojiti najboljše odnose z Romunijo. Romunov in Bolgarov ne ločijo nobena interesna nasprotstva. Obžalovati bi bilo, ako bi razburjeni ali plačani ljudje sejali neslogo tam, kjer bi naj vladala popolna sloga.

Položaj v Romuniji.

Iz Bukarešte poročajo: Listi zasledujejo s pozornostjo najnovejše vojaške priprave Romunije ter svare Bratianu, da se naj v svojih predstojeh odločitvah ne prenaagli. „Steagul“ piše: Predno se Romunija pridruži temu ali onemu, si mora biti sigurna, da bo zmaga na njeni strani in da bo njeno ozemlje po vojni primerno povečano. „Moldava“ poudarja, da je sveta dolžnost Romunije pridružiti se sovražnikom Rusije ter tako nadaljevati svojo 30 letno tradicionalno politiko.

Romunska vlada je zaukazala vsem romunskim transportnim ladjam, ki prevažajo žito iz Kon-

stance v Carigrad, da se nemudoma vrnejo v romunska pristanišča. Kakor se zatrjuje, se je zgodilo to zato, ker Rusi te ladje love in jih brezobzirno uničujejo. Pretekli teden je neka ruska vojna ladja celo torpedirala romunski parnik, ko se je ta nahajal še v romunskih vodah.

V Jassyju se je vršila v nedeljo volitev vseučiliškega rektorja. Največ glasov so dobili profesorji: Fillipide, Cantacuzene in Alexandrescu. Profesor Stere je ostal v manjšini.

Položaj v Romuniji.

Iz Bukarešte poročajo: Posvetovanja četverozveznih diplomatov z ministrskim predsednikom in njihove medsebojne konference spominjajo na razburjene dni v Sofiji pred bolgarsko intervencijo. Vsak dan prihajajo z glavnih mest četverozveze kurirji z novimi instrukcijami in poročili. Četverozveza je baje zahtevala, da naj Romunija svojo armado demobilizira, kar je vzbudilo presenečenje in ogorčenje. Vse stranke zahtevajo, da naj vlada to noto odločno odkloni. V armadi so vsa odlična mesta v rokah politično neodvisnih častnikov. Rusofsilska stranka je svoj vpliv v armadi izgubila.

„Az Est“ poroča: V Galacu je bil nabit razglas, ki poroča, da je romunska vlada v varstvo svoje nevtralnosti prepovedala četverozveznim ladjam pluti po Donavi čez Turtukajo navzgor, ladjam centralnih držav pa čez Galac navzdol.

Isti listi javljajo tudi, da se je Bratianu napram voditeljem konzervativne politike izrazil: Ne verjamem, da bi bil že prišel trenutek, v katerem naj Romunija spremeni svoje dosedanje postopanje.

Romunija in Bolgarija.

Iz Bukarešte poročajo: „Dimineaca“ poroča, da so se odnosi med bolgarsko in romunsko vlado znatno zboljšali. Med obema vladama se vršijo pogajanja o raznih gospodarskih in transportnih vprašanjih.

Vojna z Italijo.

Italijani zopet bombardirajo Gorico.

Dunaj, 18. marca.

Ob dolnji Soči je prišlo včeraj samo pri Selcah do poskušene napada slabotnejših italijanskih sil, ki smo ga zavrnili ob ovirah. Tudi ogenj topov, metal min in ročnih granat ni šel preko navadne mere.

Tem živahnijeje bilo delovanje obojestranske artiljerije v prostoru pri Tolminu in Bovcu v odseku pri Felli. Na severnem pobočju tolminskega mostišča so napadale naše čete, zavzele neko sovražno pozicijo, vjeli 449 Italijanov, med njimi 16 častnikov ter vplenile dve strojni puški in eno metalo min.

Ob tirolski fronti so se vršili ob Monte Pisanu, ob Col di Lani, pri Rivi in v Judikarijah zmerni topovski boji.

Dunaj, 19. marca.

Prilicni mir ob dolnji Soči traja.

Naši hidroplani so opetovano bombardirali italijanske baterije ob izlivu Sdobe.

Sovražnik je znova obstreljeval mesto Gorico iz najtežjih kalibrov.

Ob tolminskem mostišču so naše čete svoje napade uspešno nadaljevale; prodrle so čez cesto Selo—Čiginj ter zapadno Sv. Marije in so odbile več sovražnih protinapadov na osvojeno pozicijo. Tudi na južnem grebenu Mrzlega vrha smo vrgli sovražnika iz neke utrdbe; bežal je do Gabrij. V teh bojih smo vjeli nadaljnjih 283 Italijanov.

Delovanje artiljerije na koroški fronti je postalo silnejše v odseku Fele ter se je raztegnilo tudi na karniški greben.

Fronta v Dolomitih, zlasti prostor Col di Lana, potem naše pozicije pri Martu v Suganski dolini in posamezne točke zapadnotirolske fronte so se nahajale takisto pod živahnim sovražnim ognjem.

Italijanski kralj proti napovedi vojne Nemčiji.

Poroča se iz bližine kralja Viktora Emanuela, da je poročilo Salandrovo, da stranka intervencionistov zahteva vojno napoved Nemčiji, odgovoril z največjo odločnostjo, da je vojni položaj v Italiji tak, da se ne sme oslabil italijanske fronte proti Avstriji pod nikakimi razmerami. V slučaju vojne napovedi Nemčiji, bi bila Italija prisiljena, poslati na francosko fronto čete, kar pa je popolnoma izključeno, ker Italija ne sme izgubiti svojega cilja, ki obstoji edino v tem, da Avstrijo premaga in osvobodi kraje, v katerih bivajo Italijani, tujega gospodstva.

Sovražni podmorski čoln je torpediral našo hospitalsko ladjo.

Dunaj, 19. marca.

Dne 18. dopoldan je bila nedaleko Šibenika naša hospitalska ladja „Elektra“ od nekega sovražnega podmorskega čolna pri lepem vremenu in jasnem solncu brez vsakega svarila dvakrat lansirana, enkrat zadeta in težko poškodovana. Eden mornar je utonil, dve sestri „Rdečega križa“ sta

težko ranjeni. Očitnejšega kršenja mednarodnega prava si na morju pač ni mogoče predstavljati.

Isti dopoldan je torpediral naš podmorski čoln pred Dračem francoskega torpednega rušilca, tipa Furche. Rusilec se je tekom ene minute potopil.

Protest Rdečega križa radi torpediranja „Elektre“.

Dunaj, 20. marca.

Zvezno vodstvo avstrijskega društva Rdečega križa je povodom torpediranja svoje hospitanske ladje „Elektra“ sklenilo protestno izjavo in jo naslovilo na internacionalni komunike Rdečega križa v Ženovi.

Naše čete so zavojevale sovražne pozicije pred Pevmo in na Rombonu.

Dunaj, 20. marca.

Ob goriškem mostišču smo včeraj dopoldne zažgali sovražne pozicije pred severnim delom višine pri Podgori. Popoldne je naša artiljerija silno obstreljevala sovražno fronto pred mostiščem. Ponoči smo pregnali sovražnika iz nekega jarka pred Pevmo.

Boji ob tolminskem mostišču trajajo. Zavzete pozicije so ostale trdno v naših rokah. Število tu vjetih Italijanov se je zvišalo na 925, število vpljenjenih strojnih pušk na 7.

Več sovražnih napadov na Mrzli vrh in Krn se je razbilo.

Tudi na Rombonu so zavzele naše čete neko pozicijo. Pri tem so vjele 145 Italijanov in ugrabile 2 strojni puški.

Živahno delovanje na koroški fronti traja. V tirolski obmejni pokrajini je sovražnik obstreljeval s topovi odsek Col di Lana in nekaj točk na južni fronti.

Boji na Rombonu.

Dunaj, 21. marca.

Sovražne napade na pozicije na Rombonu in Mrzlem vrhu, ki smo jih bili zavzeli, smo odbili. Na Rombonu smo pri novem podvzetju vjeli 81 Italijanov.

Nova ofenziva na edini fronti.

Pariz, 21. marca. General Cadorna je rekel nekemu sotrudniku „Petit Journala“, ki je ž njim potoval: Naša ofenziva se začne zopet, energično in ljuto na edini fronti, na kateri moremo sedaj delovati. Ali potreba je, da to dopusti vreme. Sedaj so plazovi, ki pogostoma pokopljejo vojake, naš najtežji sovražnik.

Ruska ofenziva.

Berolin, 18. marca.

Artiljerijski ogenj v pokrajini na obeh straneh Naroškega jezera se je oživil. Slaboten ruski nočni sunek severno od Miadciolskega jezera smo z lahkoto zavrnil.

Berolin, 19. marca.

Pričakovani ruski napadi so se pričeli na frontah Trisvijatsko jezero—Poštvanj in na obeh straneh Naroškega jezera z veliko silo. Na vseh točkah smo odbili sovražnika z nenavadno velikimi izgubami. Pred svojimi pozicijami na obeh straneh Naroškega jezera smo našli 9370 padlih Rusov. Lastne izgube so zelo majhne. Južno Vičenevskega jezera je pričlo samo do poostitve artiljerijskih bojev.

Dunaj, 19. marca.

Ob Dnjestru in na besarabski fronti živahno delovanje sovražne artiljerije. Mostni okop pri Uščječku se je nahajal ponoči pod močnejšim ognjem metalcev min. Danes zjutraj je razstrelil sovražnik, potem, ko se je bil pripravil z nekoliko artiljerijskim ognjem, mino, nakar je sledil napad z ročnimi granatami. Vsled razstrelitve smo morali vzeti središče naše obrambne črte v okopu nekoliko nazaj. Vsi drugi napadi so bili odbiti, pri čemer smo vjeli nekaj Rusov.

Novi uspehi zapadno od Tarnopola.

Že pretekli teden so naše čete pričele na ruski fronti z živahnejšim gibanjem in se jim je posrečilo, vzeti v nenadnem napadu neko važno predno pozicijo. Enak napad so izvršile naše čete tudi dne 16. marca proti neki ruski eksponirani poziciji pri Cebrovu, zapadno od Tarnopola ter se jim je, kakor je razvidno iz uradnega poročila, ta sunek popolnoma posrečil.

Rusko vojno posojilo.

Carjev ukaz odreja izdaje novega ruskega vojnega posojila v znesku 2 milijard rubljev po 5%, vračljivih v 10. letih.

Naše čete so zapustile mostni okop pri Uščječku. Sijajen pohod skozi sovražne črte.

Dunaj, 20. marca.

Včeraj zvečer smo pošestmesečni hrabri obrambi zapustili v razvaline sestrjeni mostni okop severozapadno od Uščječka. Dasiravno se je Rusom

že v prvih jutranjih urah posrečilo napraviti 300 m široko vrzel, je vendar vztrajala posadka, ki jo je napadla osemkratna premoč, kljub vsem izgubam še sedem ur v najhujšem artiljerijskem in infanterijskem ognju. Sele ob 5. popoldne se je odločil poveljnik, polkovnik Planckh, zapustiti popolnoma razdejani okop. Manjši oddelki in ranjenci so dospeli na čolnih na južni breg Dnjestra, kmalu pa smo morali vsled koncentričnega ruskega ognja opustiti prevažanje in hrabri četi, sestavljeni iz cesarskih dragoncev in saperjev, ni preostajalo, če se ni hotela dati vjeti, drugega, kakor edino ta pot: Na severnem bregu Dnjestra se je morala prebiti skozi močno od sovražnika zasedeni kraj Uščječko, da dospe do naših čet, ki so se bile severno od Zaleščikov vgnezdile. Pohod sredi skozi sovražne črte se je posrečil. Pod zaščito noči je peljal polkovnik Planckh svojo junaško četo k našim sprednjim stražam severozapadno Zaleščikov, kamor je dospela danes. Boji za mostni okop pri Uščječku bodo ostali za vse čase slavni v zgodovini naše brambne sile.

Rusi nadaljujejo svoje brezuspešne napade na Hindenburgovo armado.

Berolin, 20. marca.

Brez ozira na zelo velike izgube so nas Rusi tudi včeraj opetovano napadli z močnimi silami na obeh straneh Postav ter med Naroškim in Vjesnjevskim jezerom. Napadi so bili popolnoma brezuspešni. V okolici Vidsov so nemške čete izvršile sunek ter so vrgle sovražne oddelke nazaj, ki so se včeraj zjutraj izvršenemu napadu skušali držati pred našo fronto. Pri tem smo vjeli 1 častnika in 280 mož od mnogih raznih regimentov.

Vpoklici v Rusiji.

Iz Petrograda poročajo: Vsi dijaki, rojeni leta 1895., ki niso bili nabrani ter v letih 1895. in 1896. rojeni delavci Putilovih tovarn ter letnika 1915 in 1916 opolčenja, so bili vpoklicani.

Silnejši boji na ruski fronti.

Dunaj, 21. marca.

Bojno delovanje mestoma ojačeno, zlasti pri armadi Pflanzler-Baltin.

Ruski napadi postajajo obsežnejši in ljutejši.

Berolin, 21. marca.

Rusi raztezajo svoje napade tudi na najs krajnejše severno krilo.

Južno Rige so bili krvavo odbiti, takisto sovražni izvidni oddelki na fronti ob Dvini ter zapadno Jakobštata.

Proti nemški fronti severozapadno Postav ter med Naroškim in Višnjevskim jezerom, so naperili noč in dan 6 močnih, toda brezuspešnih napadov. Izgube sovražnika odgovarjajo številu v boj zaglatih množic. Daleč naprej moleče ozko izbočene naše fronte tik južno Naroškega jezera, smo vzeli za nekaj 1000 m na višine pri Blisnekih nazaj, da se izognemo obkoljujočemu ognju.

Nove ruske priprave.

Bazelski listi izvedo, da zbirajo Rusi že več dni mnogo čet in silne množine municije na križišču Varnij. Čete in municijo pošiljajo od tam naprej proti Čartorjsku. Zdi se, da pripravljajo na tej točki ofenzivo.

Silni ruski sunki v Galiciji in Volinju povsodi zavrtnjeni.

Dunaj, 22. marca.

Delovanje nasprotnika je bilo včeraj skoro na celi fronti živahnejše. Naše pozicije so stale pod ognjem sovražnih topov. Ob Stripi in v pokrajini ob Korminu so napadali ruski pehotni oddelki. Povsod smo jih vrgli nazaj.

V vzhodnji Galiciji je izgubila pri takem sunku neka ruska bojna skupina, močna en bataljon, na mrtvih 3 častnike in 150 mož ter na vjetih sto mož. Pri nas samo nekaj ljudi ranjenih.

Ljuti ruski navalni na Hindenburgovo armado so se razbili z ogromnimi izgubami za sovražnika.

Berolin, 22. marca.

Velika ruska napadalna podjetja so postala še obsežnejša. Napadene točke so se pomnožile. Sunki se vrstijo na raznih mestih nepretrgano dan in noč.

Najsilnejši naval je bil zopet naperjen na fronto severozapadno Postav. Tu so dosegle sovražne izgube celo za rusko vporabo vojaških mas uprav izredno višino. Pri uspešnem protisunku na nekem malem mestu, kjer je vdrl sovražnik, smo vjeli 11 ruskih častnikov in 573 mož.

Pa tudi pri ostalih številnih bojih južno in jugovzhodno Rige, pri Fridrihštatu, zapadno in jugozapadno Jakobštata, južno Dvinska, severno Vidsov, med Naroškim in Višnjevskim jezerom so naše hrabre čete sovražnika z največjimi izgubami zanj gladko zavrtnile ter mu pri protinapadih še vzele nad 600 vjetnikov.

Na nobeni točki se Rusom ni posrečilo doseči kakršnegakoli uspeha. Lastne izgube so povsodi neznatne.

V Orijentu.

Angleško poročilo iz Mezopotamije.

Angleški vojni urad je prejel brzopavko generala Aylmerja, ki sporoča, da je le malo upanja doseči taborišče generala Townshenda. Townshendu, ki je sporočil, da se bo moral v par tednih ali prebiti, ali pa vdati, je odgovoril general Aylmer, da bi bil poskus prebiti se brezuspešen.

Rusko poročilo iz Kavkazije.

15. marca. Na nadaljnjem zasledovanju Turkov smo vjeli zopet 6 častnikov in 336 vojakov ter vplenili dva gorska topa.

Angleži v Solumu.

O zavzetju Soluma poroča „Secolo“: Odpor braniteljev je bil velik. Oklopni avtomobili so predrli vrste Senusov, ki so pustili na bojišču 50 mrtvih, 2 strojni puški in en top. Skladišča municije v Solumu so Sonusi en dan pred zavzetjem razstrelili. Mnogo beduinskih rodov se je podvrglo.

Carigrad, 20. marca.

Fronta v Yemenu. Neki angleški oddelek z dvema strojnima puškama, ki je prodiral v smeri iz El Sajla, severno od Šejk Osmana, je napadla neka naša četa, ki smo mu jo bili poslali nasproti. Sovražnik je zbežal v Šejk Osman ter pustil na bojišču 20 mrtvih in ranjenih ter 9 ubitih konj.

Rusko poročilo iz Kavkazije.

Petrograd, 17. marca.

Devetdeset vrst zapadno od Erzeruma smo zasedli mesto Mamahatun. Tekom teh bojev smo vplenili pet topov, strojne puške in tren ter vjeli 44 častnikov in 770 Askarov.

Zednjene države in Mehika.

„Central News“ poročajo, da se je ameriško-mehikanska vojna že pričela. Severo-ameriška milica je zasedla že mehiškansko ozemlje ter prodrla 20 km v Mehiko.

Vrhovni poveljnik severo-ameriških čet general Funston svari javnost pred pričakovanjem prehitrega uspeha, ker je zajetje Ville zelo dolgotrajna in težavna naloga.

„Times“ poročajo: 5000 ameriških vojakov je prekoračilo 16. t. m. mehiškansko mejo. Ko bosta dospela še dva oddelka, bo general Fuston napadel sovražnika. O Carranzovem nastopu pravijo, da je korekten, vendar je vlada Zedinjenih držav, da se popolnoma zasigura, poslala na mejo še 20.000 mož, tako da šteje vsa ekspedicijska armada 40.000 mož. Narodna garda bo prevzela policijsko službo, kar da zopet 15.000 konjenikov za vojsko.

Uradno se poroča iz San Antonie v Toxasa, da so se Carranzove čete združile z ameriški četami ter zasledujejo Villo.

Bivši severoameriški vojni minister Garrisoni je došel v Washington, da podpira svojega naslednika, kar je napravilo dober vtisk. Kljub vsem zatiranjem predsednika je močno razširjeno mnenje, da bodo Zedinjene države anektirale severni del Mehike.

Braziliija zaplenila nemške ladje?

Listi poročajo: Braziliija je uradno razglasila zaplembo nemških ladij. Brazilska vlada je izjavila, da zaenkrat ne bo izvajala nikakršnih konsekvenc iz te zaplembe, če Nemčija ne bo protestirala. Če pa Nemčija z zaplembo ne bo zadovoljna, se bo Braziliija popolnoma pridružila željam Portugalske in je vlada pripravljena, udeležiti se na strani entente vojne.

DNEVNE VESTI.

Ministrska posvetovanja v Budimpešti. Dne 17. in 18. t. m. so imeli avstrijski in ogrski ministri ter strokovni referenti v Budimpešti posvetovanja, ki so za sedaj končana, pa se bodo v bližnjem času nadaljevala.

„Gorenjec“ — ustavljen. Oblast je ustavila izdajanje tukajšnjega tednika „Gorenjec“. List je začel izhajati l. 1900. kot glasilo narodno-napredne stranke na Gorenjskem in je l. 1911. obenem z I. Pr. Lampretovo tiskarno prešel v last Tiskovnega društva v Kranju.

O viceadmiralu Maulerju, ki je umrl v ruskem vjetništvu, so je poročalo, da je bil kot avstrijski vohun obsojen in ustreljen. Njegovi sodniki objavljajo sedaj uradno sporočilo ameriškega veleposlanika v Petrogradu, da je viceadmiral Mauler umrl naravne smrti.

Dobrodelni koncert v Škofji Loki, ki ga je dne 19. t. m. priredila gospa Mileva dr. Zakrajškova v tuk. „Društvenem domu“ v prid tuk. vojaški bolnišnici, je v gmotnem in umetniškem oziru kar naj-sijajnejše uspel. 1700 K čistega dohodka! To je številka, ki vse pove. Gospa prirediteljica je za ta blagi namen pridobila izvrstne moči: gospo Rozo Hondl, sopranistinja, koncertno pijanistinja gospico Dano Kobler, kvartet Kazina in ona sama se je izkazala kot mojstrica na goslih. Vsem sodelujo-

čim se je občinstvo, ki je napolnilo do zadnjega kotička elegantno opravljeno dvorano, navdušeno odzivalo, tako, da so morali vsi proizvajalci nove točke dodajati in je iz teh dodatkov nastal nov koncert pri pogrnenih mizah, pri katerem je od tuk. dam pripravljeni bife vsestransko priznanje vžival. Prireditelji so posetili malodane vsi oficirji in vojaški uradniki iz Loke in okolice, oficirsko odposlanstvo iz Kranja, mnogo duhovščine na čelu ji gospod konzistorijalni svetnik Sinkovec, g. dež. sod. svetnik Sumer, tuk. župan gospod Haider, župani iz okolice, mnogo gostov iz Kranja, Železnikov itd.

Podružnica Kranj c. kr. avstrijske družbe „Srebrnega križa“ na Dunaju opozarja čislane članke naj svoj redni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 26. marca t. l. ob 10. uri dop. v mestni posvetovalnici v Kranju.

Novi bankovci. „Fremdenblatt“ javlja, da izda Avstro-ogrška banka v drugi polovici letošnjega leta nove desetkronske in dvajsetkronske bankovce.

Nove znamke v okupirani Srbiji. Okupacijske oblasti so uvedle v Srbiji za privatni poštni promet znamke bosanske poštne uprave, na katerih je natisnjena beseda „Serbien“ s črnimi črkami.

Pozor pri poštnih zavitkih. Ugotovilo se je, da se pošiljatelji vojnopoštinih zavitkov v največ slučajih ne ravna po določbi že opetovano zglasenih pogojev razpošiljanja, naj se namreč v zavitek vloži prepis naslova. Kadar se to ne zgodi, je nemogoče dostaviti take zavitke, ki dospajo na namembni kraj, brez naslova. Torej prepis naslova vedno v zavitke.

Pridelovanje buč in solnčnic zaradi olja. Vojni čas je spravil na dan tudi vprašanje o pridelovanju oljnih rastlin. Jedilnega olja je namreč tako malo in je tako drago, da ga ni mogoče kupovati. Na ta način smo prišli ob važno hranilo, ki je po naših krajih zelo težko pogrešamo. Proti prevelikemu pomanjkanju olja se bo dalo pa tudi po naših krajih nekaj storiti. Če se bomo poprijeli doma pridelovanja oljnih rastlin, oziroma oljnega semena. Na Štajerskem napravljajo namreč že odnekaj domače olje iz bučnega semena in iz semen solnčnic. Ravnotako bi se dalo tudi pri nas napravljati domače olje, če bi se zavzeli za pridelovanje bučnega semena in če bi začeli pridelovati solnčnice v nekoliko večji meri. Buče pridelujemo pri nas že odnekaj in tudi solčnice so nam dobro znane rastline. Ene ko druge pridelujemo najraje med turščico, med krompirjem ali pa ob kraju takih njiv. Toda za bučno seme se nismo dosedaj dosti menili in tudi seme solnčnic se ni obračalo za olje. Danes se pa nujno priporoča, da vse bučno seme skrbno spravljamo, da ga dobro posušimo in obračamo za olje, kajti to seme ima dosti olja v sebi. In ravnotako nam kaže tudi solčnice v večji meri gojiti, da bomo lahko dobivali kaj

več domačega olja za naša jedila. Bučno olje se nam takoj morda ne bo dopadlo. Privadili se mu bomo pa tako hitro, kakor so se mu Spodnji Štajerci, katerim je to olje kakortudi olje iz solnčnic posebno slastna in okusna začimba. Tudi pri nas bomo hitro spoznali, da je to olje res prav dobro nadomestilo za dragoceno laško olje. Nujno se zaradi tega priporoča, da sadimo že letošnjo pomlad nekaj več buč in solnčnic med turščico in krompirjem. Zaradi tega je takoj skrbeti, da dobimo potrebno seme. Kdor nima potrebnega semena solnčnic, naj ga dobi iz sosesčine, in če bi ga ne bilo v deželi zadosti, naj se poišče na Štajerskem, v kolikor ga je treba za seme. Brez dvoma je, da nam bodo šle tudi naše merodajne oblasti rade na roko in da nam bodo pri tem delu rade pomagale, če bodo videle, da smo se poprijeli pridelovanja teh oljnih rastlin, ker je olje velikega pomena za ljudsko prehrano po naših krajih in važno tudi za razne druge potrebe.

Centralo za tečna hranila je ustanovil deželni odbor kranjski, da na ta način odpomore pretečemu pomanjkanju krmil za živino v deželi. Centrala ima svojo pisarno v hiši kmetijske družbe v Ljubljani (Turjaški trg št. 3). Na Vrhnikih je vzel deželni odbor v zakup del tovarne, kjer bo pripravljali različne vrste tečnih krmil. Krmila se bodo prodajala po lastni ceni, ker hoče deželni odbor s tem kar mogoče nadomestiti ogromno pomanjkanje žita in sena ter odvrniti nevarnost stradanja domače živine. Dobivala se bodo krmila v prvi vrsti za molzno živino, teleta in prašiče. Živorejci naj se pridno poslužujejo te dobrodelne naprave. V vseh tozadevnih vprašanjih naj se interesi obrnejo naravnost na pisarno centrale.

Dom na Vršču. Čudno pomladansko vreme je tudi v naših gorah povzročilo mnogo več plazov, kakor je bilo to sicer navadno. Te dni je trpel vsled plazu tudi Dom na Vršču. Pripoveduje se, da je puh plazu, ki je prihajal z Mojstrovke, vtisnil gorski koči steno, ki leži proti cesti.

Vojni čevlji. Na Štajerskem so res začeli izdelovati „vojne čevlje“ namreč čevlje z lesenimi podplati. Najprej bodo s takimi čevlji preskrbeli šolsko mladino, potem pa jih bodo dobivali tudi odrasli. Nismo v stanu presoditi, če naša industrija ni v stanu preskrbeti zadosti podplatov, da je treba poseči po lesu. To je pa gotovo, da se vsaj glede usnja uganja, brezvestno oduševstvo. Če lakomna ženska mleku primeša nekaj vode in jo zasačijo, je kaznovana; to je prav in vedno nekoliko pomaga. A če se pogleda, kake kakovosti je sedaj usnja, ki je morajo ljudje tako drago plačati, pa se človek nehote vpraša, zakaj se v tem oziru nič ne okrene. To vendar ni ravno potrebno, da bi vsak usnjar postal milijonar.

Kaznovana obrekovalka. Ivana Režek, kočarjeva žena v Vogljah, je užitkarico Marijo Zupanc pisмено pri okrajnem sodišču v Kranju ova-

dila, podtikaje ji hudodelstvo razžalitve Veličanstva. Sodišče je o stvari uvedlo poizvedovanje, ki je dognalo, da je cela stvar izmišljena in da je Režek to storila iz golega sovraštva proti Mariji Zupanc, kajti že preje enkrat ji je grozila, da ji bo že nekaj naredila, da bo zaprta. Pismo je dala pisati po svoji 11letni hčerki Julijani, ki je priznala, da je drugi dan mati sama nesla pismo na pošto v Kranj. Obdolženka se izgovarja, da je bila v kritičnem času in naslednji dan tako od žganja pijana, da ni vedela, kaj da dela. Sodišče ji je priznalo za kazen 4 mesece težke ječe.

Nepoboljšljiv tat. Že osemkrat radi tatvine predkaznovani Luka Podakar, tesar iz Kamnjega, je vlomil v gostilniške prostore Frančiške Oman v Goričah na ta način, da je z drogom izdril iz enega okna železno mrežo ter zdrobil šipe tega okna, nato pa splezal v gostilniško sobo. Tu je našel neko sekuro, s katero je vlomil v omaro ter z njekega predala vzel 25 K drobiža, dalje nekaj starih srebrnih tolarjev, en poročni prstan in dve hranilni knjižici z vlogo 2 K, v veži je našel 8 kg svinjskega mesa. Vse to je odnesel. A že drugi dan je bil po orožnikih prijet in oddan sodišču. Spočetka je tajil, končno pa tatvino priznal. Obsojen je bil na sedem mesecev težke ječe.

Nečuvane izjave posl. Liebknechta. Nemški poslanec Liebknecht (socialist) je že opetovano izzval v nemškem državnem zboru viharje ogorčenja s svojimi trditvami o vzrokih in ciljih sedanje vojne. — Liebknecht, ki je tudi član pruskega deželnega zbora, pa je v četrtkovi seji pruske poslanske zbornice, samega sebe prekosil in se je tako daleč spozabil, da je izjavil, da so mnogi nemški krogi pozdravili sarajevski umor kot pravičar dar božji! Te besede so izzvale v celi zbornici naravnost orjaško burjo protesta in ogorčenja. Poslanci so vstali raz sedeže ter klicali govorniku fej! in skoro bi bilo prišlo do spopadov. Ogorčenje se je ponovilo, ko je Liebknecht zasmehoval metodo nemške šole, češ, da ne uči mladine drugega kakor sovraštva in napuha napram drugim narodom, kar da se je posebno po okupaciji Srbije pokazalo. Ker je Liebknecht navzlic ukorom predsednika ni hotel moderirati, so zapustili skoro vsi poslanci dvorano. Končno mu je predsednik vzel besedo. Nemški listi izrekajo svoje obžalovanje in ogorčenje nam Liebknechtovim govorom.

Umetna gnojila,

kakor kajnit in kalijeva sol se do-
be pri tvrdki Peter Majdič „Merkur“ Kranj.

Dober tek

je dobra stvar!
Zanemarjaj je nikár!

Dober tek

imaš vsak dan, ako vživaš

Želodčni liker „FLORIAN“ je pripravil tek in prebavo marsikomu, ki je zamán kupoval druga in neprijetna zdravila!

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

! Za zimo! Najstarejša trgovina ! Za zimo!

Ferd. Sajovic

v Kranju
(poprej J. C. Pleiweiss)
priporoča

svojo bogato zalogo

sukna, zimskih modnih blagov, barhentov za ženske bluže in obleke, pike, belih in višnjevih barhentov, ševijotov, kamgarnov in lodnov za pelerine, šifona, bele kotenine in platna za rjuhe, cvilha za žimnice, satenastih in pisanih posteljnih odej, kakor tudi vsega drugega manufakturnega blaga. Volneni robci, pletli najnovejših vzorcev in najboljše kakovosti. Zimske moške in ženske srajce, jopice in hlače.

Snežne kape, trebušnike, naročnike, rokavice in nogavice za vojake.
Svilnati robci najnovejših vzorcev.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo v LJUBLJANI

obrestuje hranilne vloge od 1. januarja 1913 naprej po čistih

Rezervni zaklad nad K 800.000.

brez odbitka rentnega davka.

4³ / 4⁰ / 0

brez odbitka rentnega davka.

Rezervni zaklad nad K 800.000.

6 52—10